

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: SK/0246/99/2024

Dňa: 04.09.2025

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Stredná odborná škola polygrafická, sídlo: Račianska 190, 835 26 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 00 894 915**, kontrola webového sídla účastníka konania www.stlac.sk vykonaná prostredníctvom výzvy zo dňa 26.06.2023 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, Bajkalská 21/A, Bratislava, za účelom prešetrenia podnetu spotrebiteľa č. 419/2023, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0233/01/2023 zo dňa 30.09.2024, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti uložená peňažná pokuta vo výške **600,- EUR, slovom: šesťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietla a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0233/01/2023 zo dňa 30.09.2024 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Stredná odborná škola polygrafická – peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektori SOI vykonali prostredníctvom výzvy zo dňa 26.06.2023 kontrolu webového sídla účastníka konania www.stlac.sk na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, Bajkalská 21/A, Bratislava. Kontrola bola vykonaná za účelom prešetrenia podnetu spotrebiteľa č. 419/2023. Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust.: „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Za účelom prešetrenia podania č. 419/2023 a preverenia dodržiavania ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“) boli dňa 26.06.2023 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj inšpektorom SOI z internetovej stránky <https://www.stlac.sk/>, ktorej prevádzkovateľom je účastník konania, vyhotovené kópie dokladov, a to: Všeobecné obchodné podmienky (<https://www.stlac.sk/obchodne-podmienky/>) (príloha č. 1 výzvy zo dňa 26.06.2023), Kontakt (príloha č. 2 výzvy zo dňa 26.06.2023), Ochrana súkromia (príloha č. 3 výzvy zo dňa 26.06.2023), ktoré boli následne účastníkovi konania zaslané v prílohe výzvy zo dňa 26.06.2023, prostredníctvom ktorej bol účastník konania zároveň vyzvaný na predloženie dokladov (zmluvy, resp. dokladu o zaplatení platby za prevádzkovanie webovej stránky internetového obchodu <https://www.stlac.sk>, ktorým bude preukázané oprávnenie ju prevádzkovať ku dňu 26.06.2023 a písomné stanovisko k podnetu spotrebiteľa č. 419/2023). Dňa 07.07.2023 boli na e-mailovú adresu orgánu dozoru z e-mailovej adresy@polygraficka.sk zaslané požadované doklady.

Kópia Všeobecných obchodných podmienok bola vyhotovená za účelom posúdenia plnenia povinností účastníka konania ako predávajúceho prostredníctvom internetovej stránky www.stlac.sk. V súvislosti s vykonanou kontrolou bolo posúdením Všeobecných obchodných podmienok, (zverejnených dňa 26.06.2023 na internetovej stránke <https://www.stlac.sk/obchodne-podmienky/>) zistené, že účastník konania vo Všeobecných obchodných podmienkach uviedol:

Vrátenie tovaru

„Tovar, zakúpený v e-shope www.STLAC.sk, môžete bez udania dôvodu vrátiť do 7 pracovných dní od prevzatia tovaru. Odstúpiť od zmluvy je nutné preukázateľným spôsobom (písomne, e-mailom). Toto právo Vám vyplýva z § 12 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri zásielkovom predaji (zákon č. 108/2000 Z. z.). Neskoršie odstúpenie od zmluvy už nie je možné. Tovar je nutné zaslať na adresu SOŠ polygrafická, so sídlom Račianska 190, 835 26 Bratislava. Tovar nám zašlite ako balik doporučenou zásielkou I. triedou. Tovar neposielajte dobierkou. Spolu s tovarom priložte do balíka kópiu daňového dokladu, ktorý sme Vám poslali. V prípade, že bol tovar už zaplatený, peniaze Vám vrátime najneskôr do 14 dní po obdržaní vrátenej zásielky, na účet, z ktorého ste zaplatili.“

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „OZ“)). V zmysle § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z. ak predávajúci včas a riadne poskytol spotrebiteľovi informácie o práve odstúpiť od zmluvy podľa § 3 ods. 1 písm. h), spotrebiteľ je oprávnený aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy uzavretej na diaľku alebo od zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho do 14 dní odo dňa prevzatia tovaru podľa odseku 4 v prípade zmlúv, predmetom ktorých je predaj tovaru. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ je v zmysle platnej právnej úpravy oprávnený odstúpiť od zmluvy v lehote 14 dní odo dňa prevzatia tovaru, pričom uvedenú lehotu nie je možné skracovať. Zároveň v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Z uvedeného vyplýva, že začiatok plynutia lehoty predávajúceho na vrátenie všetkých platieb je viazaný na moment odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy a nie na moment obdržania vrátenej zásielky (iba v zmysle § 9 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. pri odstúpení od zmluvy, predmetom ktorej je predaj tovaru, predávajúci nie je povinný vrátiť spotrebiteľovi platby podľa odseku 1 pred tým, ako mu je tovar doručený alebo kým spotrebiteľ nepreukáže zaslanie tovaru späť predávajúcemu, ibaže predávajúci navrhne, že si tovar vyzdvihne osobne alebo prostredníctvom ním poverenej osoby), cit. ustanovenie však nemá vplyv na začatie plynutia lehoty, v ktorej je predávajúci povinný vrátiť spotrebiteľovi všetky platby. Taktiež žiadny právny predpis neukladá spotrebiteľovi povinnosť zaslať tovar, ktorý je predmetom odstúpenia od zmluvy, doporučene I. triedou. Uvedená podmienka je spôsobilá odradiť spotrebiteľa od uplatnenia jeho práva na odstúpenie od zmluvy.

Stornovanie objednávky

„Ak si prajete zrušiť vašu objednávku, ktorá ešte nebola vybavená, čo najskôr nás prosím kontaktujte na našu e-mailovú adresu a uveďte číslo vašej objednávky. Zároveň si vyhradzuje právo stornovať vašu objednávku na tovar, ak vám ho už nebudeme schopní dodať z dôvodu jeho vypredania. O stornovaní objednávky vás budeme bezodkladne informovať telefonicky alebo e-mailom. V prípade úhrady kúpnej ceny alebo jej časti vám budú finančné prostriedky vrátené do 15 dní na účet, z ktorého ste zaplatili, pokiaľ sa nedohodneme inak.“

Predmetná podmienka bola rovnako vyhodnotená ako neprijateľná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). V zmysle § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. môže spotrebiteľ odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je dodanie tovaru, aj pred začatím plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy. V nadväznosti na odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy je predávajúci v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania si nemôže v rozpore so zákonom určiť 15-dňovú lehotu na vrátenie finančných prostriedkov.

Zakotvením vyššie uvedených neprijateľných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil, alternatívne zmenil a znížil uloženú pokutu. Svoje odvolanie odôvodňuje tým, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne posúdil jeho konanie. Účastník konania tvrdí, že sporné ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok o 7-dňovej lehote na vrátenie tovaru bolo neúmyselným pochybením, ktoré vzniklo ponechaním odkazu na už zrušený zákon č. 108/2000 Z. z., a nie úmyselným konaním. Z tohto dôvodu sa účastník konania domnieva, že správny orgán ho mal na nesúlad iba upozorniť. K podmienke vrátenia tovaru doporučenou zásielkou I. triedou argumentuje, že jej účelom bolo čo najrýchlejšie vybavenie požiadavky v prospech spotrebiteľa. Nesúhlasí s názorom, že by táto podmienka mohla odradiť spotrebiteľa od uplatnenia jeho práva, nakoľko spotrebiteľ má nárok na vrátenie všetkých platieb vrátane nákladov na doručovanie a tieto sa mu bez obmedzenia vrátia. Poukazuje na to, že žiadny právny predpis neukladá spotrebiteľovi povinnosť vrátiť tovar II. triedou a ani o tejto alternatíve zákon nepojednáva. Z uvedeného podľa vyjadrenia účastníka konania vyplýva, že je na výsostnom rozhodnutí spotrebiteľa, aký spôsob vrátenia tovaru si zvolí, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je takáto možnosť zakotvená vo Všeobecných obchodných podmienkach alebo nie. Účastník konania ďalej zásadne nesúhlasí s posúdením 15-dňovej lehoty na vrátenie platieb pri stornovaní objednávky ako neprijateľnej podmienky. Argumentuje, že toto ustanovenie sa týka situácií pred uzavretím zmluvy, keďže podľa jeho Všeobecných obchodných podmienok je objednávka iba návrhom kúpnej zmluvy a k samotnému uzavretiu dochádza až dodaním tovaru. Z toho vyvodzuje, že stornovanie objednávky pred dodaním nie je odstúpením od zmluvy a nevzťahuje sa naň zákonná 14-dňová lehota. Účastník konania podotýka, že zákon nikde neobmedzuje predávajúceho, aby takéto ustanovenie vo Všeobecných obchodných podmienkach neuvádzal. Na základe vyššie uvedeného účastník konania zastáva názor, že správny orgán nezistil presne a úplne skutočný stav veci a aplikoval na účastníka konania zákonné ustanovenia týkajúce sa odstúpenia od zmluvy tam, kde sa majú aplikovať všeobecné ustanovenia OZ o odvolaní návrhu. Účastník konania zároveň namietá podstatné porušenie pravidiel správneho konania, konkrétne § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pretože mu správny orgán neumožnil vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia pred jeho samotným vydaním. Tvrdí, že správny orgán má aktívnu povinnosť vyzvať

účastníka na vyjadrenie a sprístupniť mu podklady, čo sa v tomto prípade nestalo. Toto pochybenie považuje účastník konania za dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Účastník konania zároveň považuje uloženú pokutu za neprimeranú a likvidačnú. Zdôrazňuje, že nie je podnikateľom, ale príspevkovou organizáciou v zriaďovateľskej pôsobnosti vyššieho územného celku, ktorej hlavnou úlohou je výchovno-vzdelávací proces. Účastník konania prevádzkuje e-shop ako doplnkovú činnosť vykonávanú študentmi s cieľom šírenia poznatkov z oblasti polygrafie, nie za účelom dosahovania zisku. Účastník konania taktiež namietá, že pokuta uložená vo výške 600,- € je vyššia ako jeho celoročné tržby z predaja prostredníctvom internetovej stránky www.stlac.sk a v prípade jej uplatnenia nebude motivovaný na prevádzkovanie e-shopu, čím zanikne jediná možnosť sprístupnenia úzko špecializovaných učebníc pre polygrafickú činnosť. Účastník konania opakovane zdôrazňuje, že jeho konaním nedošlo k žiadnej škode ani k inej ujme na zdraví alebo majetku fyzických a právnických osôb, t. j. konanie účastníka konania nemalo žiadne nežiaduce následky a nevykazovalo žiadnu intenzitu, ktorou by mohli byť narušené práva a právom chránené záujmy tretích osôb.

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z.: „*Dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z.: „*Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného do 30.06.2024.

K odvolaniu odvolací správny orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací správny orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezabávajú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.*“

Podľa § 52 ods. 1 OZ: „*Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.*“

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta OZ: „*Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).*“

K námietkam účastníka konania, týkajúcich sa nesprávneho právneho posúdenia Všeobecných obchodných podmienok v časti o vrátení tovaru, odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka konania je v tejto časti právne irelevantná. Tvrdenie účastníka konania, že skrátená 7-dňová lehota na odstúpenie od zmluvy bola vo Všeobecných obchodných podmienkach ponechaná neúmyselným administratívnym pochybením a odkazom na už neplatný zákon č. 108/2000 Z. z., ho nezabavuje objektívnej zodpovednosti za porušenie zákona. Rozhodujúci je stav zistený v čase kontroly, kedy Všeobecné obchodné podmienky obsahovali ustanovenie, ktoré spotrebiteľ a uvádzalo do omylu a v rozpore so zákonom č. 102/2014 Z. z. skracovalo jeho zákonné právo odstúpiť od zmluvy v lehote do 14 dní odo dňa prevzatia tovaru. Rovnako podľa odvolacieho správneho orgánu neobstojí ani obrana účastníka konania týkajúca sa požiadavky na vrátenie tovaru doporučenou zásielkou I. triedou. Hoci účastník konania tvrdí, že cieľom bolo urýchlenie vybavenia v prospech spotrebiteľa, je nepochybné, že žiadny právny predpis takúto povinnosť spotrebiteľovi neukladá. Požiadavka na finančne nákladnejšiu formu vrátenia tovaru, než je bežné, je spôsobilá odradiť spotrebiteľa od uplatnenia jeho práva, a to aj napriek teoretickej možnosti refundácie týchto nákladov. Ako správne uviedol prvostupňový správny orgán, dochádza k dočasnej retencii finančných prostriedkov spotrebiteľa nad rámec nevyhnutných nákladov.

K argumentu účastníka konania, že inštitút stornovania objednávky sa týka obdobia pred uzatvorením zmluvy, a preto sa naň nevzťahuje zákonná 14-dňová lehota na vrátenie peňazí, odvolací orgán poukazuje na § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z., ktorý výslovne umožňuje spotrebiteľovi odstúpiť od zmluvy aj pred začatím plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy. Právna úprava ochrany spotrebiteľa inštitút „storna“ v tomto zmysle nepozná. Konanie spotrebiteľa, ktorý pred dodaním tovaru oznámi predávajúcemu, že o tovar nemá záujem, je potrebné vykladať ako uplatnenie jeho zákonného práva odstúpiť od zmluvy. Účastník konania si nemôže obchádzaním kogentných ustanovení zákona prostredníctvom vlastnej terminológie vo Všeobecných obchodných podmienkach stanoviť dlhšiu, 15-dňovú lehodu na vrátenie platieb, nakoľko uvedeným konaním spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 1 OZ.

Odvolací správny orgán sa nestotožňuje ani s tvrdením účastníka konania o procesnom pochybení, konkrétne o porušení § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď mu správny orgán neumožnil vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia pred jeho samotným vydaním. Odvolací orgán podotýka, že z obsahu spisu je zrejmé, že účastníkovi konania bolo listom zo dňa 19.06.2024 riadne oznámené začatie správneho konania a v tomto oznámení mu bola explicitne poskytnutá možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, ktorú aj využil podaním zo dňa 27.06.2024. Správny poriadok neukladá povinnosť opakovane vyzývať účastníka konania na vyjadrenie. Povinnosť správneho orgánu bola splnená, a preto námietka odňatia práva vyjadriť sa k podkladom je nedôvodná.

Odvolací správny orgán poznamenáva, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav veci, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací správny orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne. Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva,

že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihladnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy, pričom v postupe prvostupňového správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, keď mu počas celého výkonu kontroly i počas celého vedenia správneho konania poskytol priestor na vyjadrenie sa k zisteným nedostatkom, čo účastník konania aj využil a správny orgán na dané adekvátne zareagoval.

Skutočnosti, na ktoré poukazuje účastník konania vo svojom odvolaní sú výlučne subjektívne, na zodpovednosť účastníka konania za spoľahlivo zistené porušenie zákona nemajúce žiadny vplyv. Odvolací správny orgán v danej súvislosti dodáva, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní zodpovedali skutočnosti.

V tejto súvislosti odvolací správny orgán poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrený v rozsudku z 29. januára 2015, sp. zn. 8Sžf/111/2013: „Ak ide o zodpovednosť fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou

fyzickej osoby podnikateľa. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom.“ Uvedený právny názor je možné analogicky aplikovať aj v prípade, ak ide o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby za správny delikt.

K argumentu účastníka konania, že jeho konaním nedošlo k žiadnej škode ani k inej ujme na zdraví alebo majetku fyzických a právnických osôb, t. j. jeho konanie nemalo žiadne nežiaduce následky a nevykazovalo žiadnu intenzitu, ktorou by mohli byť narušené práva a právom chránené záujmy tretích osôb, odvolací správny orgán považuje za dôležité uviesť, že správny delikt, ktorého skutkovú podstatu účastník konania svojím konaním naplnil, teda porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, je tzv. ohrozovacím správnym deliktom, teda následok uvedeného konania v podobe poškodenia konkrétneho spotrebiteľa pre naplnenie skutkovej podstaty tohto správneho deliktu nie je potrebný. SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Ohrozovací charakter uvedeného správneho deliktu je logickým vyústením záujmu spoločnosti na ochrane spotrebiteľov pred používaním neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom už len ich samotné zakotvenie do spotrebiteľského právneho vzťahu je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, čo do dôsledku, postihované ich neplatnosťou. Teda už len samotným zakotvením neprijateľnej podmienky do spotrebiteľskej zmluvy, došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán v tejto súvislosti tiež uvádza, že je zákonnou povinnosťou predávajúceho konať vždy tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona o ochrane spotrebiteľa a iných právnych predpisov. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci“ – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je tak povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Skutočnosť, že účastník konania je príspevkovou organizáciou a e-shop prevádzkuje ako doplnkovú činnosť, ho nezaväzuje povinnosti dodržiavať zákon o ochrane spotrebiteľa, pokiaľ vstupuje na trh a vykonáva podnikateľskú činnosť, na ktorú má aj oprávnenie. Porušenie zákazu používať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách je závažným porušením zákona, nakoľko priamo ohrozuje právo spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov. Pre naplnenie skutkovej podstaty tohto správneho deliktu nie je rozhodujúce, či k poškodeniu konkrétneho spotrebiteľa reálne došlo; postačuje samotné zakotvenie takýchto podmienok do spotrebiteľskej zmluvy, resp. do Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria alebo môžu tvoriť uvedenú zmluvu. Orgán dozoru vykonáva abstraktnú kontrolu zmluvných podmienok, teda posudzuje správanie účastníka konania ako predávajúceho, a to i bez ohľadu na konkrétny záujem individuálneho spotrebiteľa. Posudzuje súlad zmluvných podmienok s právnymi predpismi, pričom v prípade ich nesúladu vyvodí voči predávajúcemu zodpovednosť. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že správny orgán presne a spoľahlivo zistil skutkový stav, t. j. odvolací orgán zotrváva na právnom posúdení a záveroch uvedených v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon

prítom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací správny orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Účastník konania v odvolaní zároveň namietá, že pokuta uložená vo výške 600,- € je neprimeraná a likvidačná a je vyššia ako jeho celoročné tržby z predaja prostredníctvom internetovej stránky www.stlac.sk, pričom v prípade jej uplatnenia nebude motivovaný na prevádzkovanie e-shopu, čím zanikne jediná možnosť sprístupnenia úzko špecializovaných učebníc pre polygrafickú činnosť. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací správny orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací správny orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej pokuty s prihliadnutím na proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute. Odvolací správny orgán vychádzal pri určení výšky pokuty z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán hodnotil dôkazy z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti a pravdivosti pre rozhodnutie. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že keďže zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, záleží na samom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu v konkrétnom konaní prisúdi, keďže správne konanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Odvolací správny orgán poznamenáva, že správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov, a to vo vzájomných súvislostiach. Odvolací správny orgán má taktiež za to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti a uviedol aj správnu úvahu, ktorou sa riadil. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán súčasne dodáva, že v prípade záujmu o dohodu splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára, je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací správny orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa: *„Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“*

Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: *„Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. V predmetnom prípade vzhľadom na charakter zistených nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Pokiaľ ide o charakter protiprávneho konania, ten spočíval v používaní viacerých neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, resp. vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú ich súčasťou. Tieto podmienky sa priamo dotýkali základných práv spotrebiteľa, ako je právo na odstúpenie od zmluvy a s ním súvisiace lehoty a postupy. Konaním účastníka konania dochádza k oslabeniu právneho postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu. Odvolací správny orgán má za to, že zvýšenú obozretnosť treba dodržiavať predovšetkým v prípadoch predávajúcim vopred pripravených zmlúv, resp. zmluvných podmienok, do obsahu ktorých spotrebiteľ nemá reálnu možnosť nijako zasiahnuť.

Používať neprijateľné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán vzal tiež do úvahy, že neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, obsah ktorej spotrebiteľ zásadným spôsobom neovplyvňuje, účastník konania upiera spotrebiteľovi jeho legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobuje hrubú nevyváženosť zmluvného vzťahu. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo taktiež prihliadnuté na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných podmienok

v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Odvolací orgán má za to, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky vniesli do vzťahu medzi účastníkom konania a spotrebiteľom výrazný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Účastník konania pri svojej činnosti neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve upieral spotrebiteľovi legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobil značnú nerovnováhu zmluvného vzťahu. Navyše sa tieto zmluvné podmienky nachádzali na internetovej stránke www.stlac.sk, pričom obsah týchto podmienok spotrebiteľ nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na vyššie uvedené, nemožno porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, považovať za zanedbateľné.

Závažnosť porušenia povinnosti bola vyhodnotená ako značná. Účastník konania svojimi podmienkami skrátil zákonnú lehotu na odstúpenie od zmluvy zo 14 dní na 7 pracovných dní, spotrebiteľovi ukladal povinnosť vrátiť tovar finančne nákladnejšou formou, než je nevyhnutné (doporučene I. triedou) a neoprávnene si predĺžil lehotu na vrátenie peňazí pri zrušení objednávky na 15 dní. Tieto pochybenia v súhrne predstavujú významný zásah do zákonom garantovaných práv spotrebiteľa a oslabujú jeho postavenie, čo odôvodňuje záver, že nešlo o porušenie menej závažného charakteru.

Pokiaľ ide o spôsob a následky porušenia povinnosti, spôsobom porušenia bolo samotné zverejnenie a používanie týchto neprijateľných podmienok, ktoré boli prístupné každému potenciálnemu zákazníkovi a tvorili rámec pre každý zmluvný vzťah. Následkom takéhoto konania je predovšetkým ohrozenie a zníženie úrovne ochrany ekonomických záujmov spotrebiteľov. Aj keď účastník konania tvrdí, že nedošlo ku konkrétnej škode na strane spotrebiteľa, pre vyvodenie zodpovednosti nie je rozhodujúce, či k takejto škode reálne došlo. Samotná existencia neprijateľných podmienok je spôsobilá odradiť spotrebiteľa od uplatnenia jeho práv, pretože môže nadobudnúť dojem, že jeho nároky sú menšie, než mu zákon v skutočnosti priznáva. Ide teda o porušenie s potenciálne závažnými následkami, ktoré naruša dôveru v právne prostredie elektronického obchodu.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj celkový počet zmluvných podmienok, ktorých rozpor s právnymi predpismi bol zistený, na ich obsah, ako aj mieru, akou neprimerane závažným spôsobom zasahujú do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, ako aj právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Je potrebné uviesť, že charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedenej povinnosti zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, KS: 379, VS: 02330123.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.